

IslamHouse.com

ТРИТЕ ОСНОВИ

Мухаммед Ибн Абдуль-Веппаб

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**В името на Аллах , Всемилоствивия,
Милосърдния!**

Знай-Аллах да ти се смили, че трябва да знаеш четири неща:

Първо: Знание, а всъщност да упознаеш Аллах, да упознаеш Неговия пратеник и да упознаеш ислямската религия с нейните доказателства.

Второ : Да работиш със знание.

Трето : Да приканваш към Аллах.

Четвърто : Да проявиш търпение, ако ти се навреди заради Него.

Доказателство за всичко това е словото на Всевишния:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

(العصر 001-003) ﴿٢﴾

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния:
”Кълна се във времето! Наистина човека е в загуба, освен онези които вярват и вършат праведни дела и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.”

(сура ал-Аср-1-3).

Казва имам Шафи`и -Аллах да му се смили- :”Ако
Аллах не е спуснал никакво доказателство на Неговите
създания, освен тази сура, ще им е достатъчна.”

Казва имам Бухари -Аллах да му се смили- :”Знанието
е преди речта и делата.”

Доказателство за това е словото на Всевишния:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾

(محمد 019)

**“И знай (о, Мухаммед), че няма друго божество,
освен Аллах! И искай опрощение за своя грях;”**

(сура Мухаммед –19).

В това знамение се вижда, че Аллах започва със
знанието преди речта и делата.

Знай-Аллах да ти се смили, че трябва всеки мусюл-
манин и мусюлманка да знаят следните три неща и да
извършват делата си чрез тях:

1-Че Аллах е нашия създател и, че Той ни дава препи-
танието, и не ни е изоставил на произвол, а напротив
ни изпрати пратеник, който го последва ще влезе в
Дженнета. А който не го последва ще влезе в Огъня.
Казва Всевишния Аллах:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ

فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ

أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾﴾ (المزمل 015-016)

**“Наистина, Ние ви изпратихме пратеник-свидетел
за вас, както изпратихме при фараона пратеник. Но
се възпротиви фараонът на пратеника, и за това
силно го зграбчихме.”** (сура ал-Музземмиль –15-16)

2-Че Аллах не е доволен да Му се съдружава, който и да е, нито приближено меляйке (ангел), нито изпратен пратеник.

Казва Всевишния Аллах:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

(الجن 018)

“Джамиите са само за Аллах и за това не молете никой друг заедно с Аллах!”

(сура ал-Джинн-18).

3-Че, който следва Пратеника и служи единствено на Аллах, не трябва да взема за приятели, които са врагове на Аллах и Неговия пратеник, дори да е от близките му.

Казва Всевишния Аллах:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ

مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ

إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ

وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ

أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

(المجادلة 022)

“Не ще намериш хора, които вярват в Аллах и в Съдния ден, да обичат противящите се на Аллах и на Неговия пратеник, дори да са бащите или синовете им, или братята, или роднините им. На тези Той вложи вярата в сърцата им и ги подкрепи с дух от Себе си. И ще ги въведе в дженнетите, сред които текат реки, там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Те са привържениците на Аллах. А привържениците на Аллах са сполучилите.”

(сура ал-Муджадиле 22).

Знай-Аллах да те напътства и отреди от Неговите подчинени, че служенето на Аллах–Единствения, е още от времето на Ибрахим (А.С.), и да бъдеш искрен в религията. Това, Аллах го повели на всички хора, и заради това ги създаде. Казва Всевишния Аллах:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

(الذاريات 056)

“Не сътворих аз джиновете и хората за нищо друго, а единствено за да ми служат.”

(сура ал-Зарият-56)

И значението на ”да ми служат”: да признават единството на Аллах. Най-великото, което повели Аллах това е еднoбoжиeтo, тоест да служиш единствено на Аллах. А най лошото, което въз-брани е многобожието, тоест да се молиш на друг заедно с Аллах.

Казва Всевишния Аллах:

﴿ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ (النساء 036)

“И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него!”

(сура ал-Ниса-36).

Първата основа: Познаване на Аллах.

Когато ти се рече: Кои са трите основи, които трябва да ги знае човек?

Кажи: Всеки раб да познава своя Господар, религията си и пратеника Мухаммед (С.А.В.).

А когато ти се рече: Кой е твоя Господар?

Кажи: Моя Господар е Аллах, който ме е създал и сътворил всички светове с Неговите благодати. Той е когото обожавам, не обожавам никой друг освен Него. Доказателство за това е словото на Всевишния Аллах:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الفاتحة 002)

“Хвала на Аллах -Господаря на световете.”

(сура ал-Фатиха-2)

Всичко останало освен Аллах е свят и аз съм един от този свят.

Ако ти се каже: Как опозна своя Господар?

Кажи: С Неговите знамения и създания. От знаменията Му са ноща и деня, слънцето и луната. А от Неговите създания са седемте небеса, седемте земи и всичко което е в тях. Всевишния Аллах казва:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا

لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن

كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت 037)

“И от Неговите знамения са ноща и денят и слънцето и луната. Не се покланяйте нито на слънцето, нито на луната, а се покланяйте на Аллах, Който ги сътвори, ако на Него служите.”

(сура Фуссилет-37).

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

(الأعراف 054)

“Наистина, вашия Господар е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена, после се въздигна (безподобен на Него) Той на трона. Покрива Той с ноща деня, който я следва безспир. И слънцето, и луната, и звездите са покорни на Неговата воля. Негови са творението и повеля. Благословен е Аллах, Господарят на световете!”

(сура ал-Еараф-54).

Аллах- Той е на когото се служи. Всевишния Аллах казва:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا

وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنْ
الْثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(البقرة 021-022) ﴿

“О, хора, служете на своя Господар, Който е сътворил вас и онези преди вас, за да се предпазите (от Неговото наказание). Който стори за вас от земята постеля и от небето-свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете-препитание за вас! И като знаете това не правете подобия на Аллах.”

(сура ал-Бакара-21-22).

Ибн Кесир-Аллах да му се смили- казва: (Създателят на тези неща- Той заслужава да бъде обожаван истински.)

Ибадетите, които Аллах нареди са различни: Ислям, Иман (вяра), Ихсан (благодетелност) който обхваща дуата, страхопочитанието, копнежа и уповането на Аллах, искане на наградите Му, страхуване от наказанието Му, покаянието, искането на помощ, търсене на закрила от Него, курбана (жертвоприношението) и изпълняване на обета, и други ибадети които Аллах е заповядал -всичките са за Аллах, Който казва:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

(الجن 018)

“Джамиите са само за Аллах и за това не молете, никой друг заедно с Него.” (сура ал-Джинн-18)

Който извърши нещо от тези ибадети за друг, а не за Аллах, той е невярващ и съдружаващ.

Доказателство за това е словото на Всевишния Аллах:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾﴾

(المؤمنون 117)

“А който призовава друг бог заедно с Аллах без довод за това, равностетката му е при неговия Господар. Наистина, неверниците няма да се спасят.”
(сура ал-Му`минун-117)

В хадис Мухаммед (С.А.В.) казва:

((الدعاء مخ العبادة))

”Дуата (молбата) е мозъка на ибадета.”

А в честития Коран Всевишния Аллах казва:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ

يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

(غافر 060)

“И рече вашия Господар: Зове те ме, и аз ще ви откликна! Наистина онези, които от високомерие не ми служат, ще влязат в Джехеннама унижени.”

(сура Гафир-60).

Доказателство за страхопочитанието е словото на Всевишния Аллах:

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾﴾

(آل عمران 175)

“Но не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен единствено, ако сте вярващи.”

(сура али Имран-175).

А доказателство за копнежа е словото на Аллах:

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا

يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف 110)

“И който копнее за срещата със своя Господар, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господар никого да не съдружава с Него!”

(сура ал Кехв-110).

А доказателство за уповаването на Аллах е:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (المائدة 23)

“Единствено на Аллах се уповавайте, ако сте вярващи.”

(сура ал-Маиде-23).

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق 003)

“И който се уповава на Аллах, Той му е достатъчен.”

(сура ат-Таяк-3).

А доказателство за искането на Неговите награди и страха от Неговото наказание и смирението, е словото на Всевишния Аллах:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا

وَرَهَبًا ^{صل} وَكَانُوا لَنَا خَشِعِينَ﴾ (الأنبياء 090)

“Наистина те се надпреварваха в добрините и Ние зовяха с копнеж и боязън. И бяха смирени пред нас.”

(сура ал-Енбия-90).

А доказателство за страхопочитанието е словото на Аллах:

﴿ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ﴾ (البقرة 150)

“Затова не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен!”
(сура ал-Бакара-150)

А доказателство за покаянието е словото на Всевишния Аллах:

﴿ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ ﴾ (الزمر 054)

“И се обърнете към своя Господар и Му се отдайте.”
(сура аз-Зумар-54)

А доказателство за търсенето на помощ от Него са словата Му:

﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ (الفاتحة 005)

“Само на Теб служим и само от Теб искаме помощ.”
(сура ал-Фатиха-5).

И в следния хадис се казва:

((اذا استعنت فاستعن بالله)).

“Когато искаш помощ, искай я само от Аллах.”

А доказателство за търсенето на прикритие към Аллах са Неговите слова:

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ ﴾

(الناس 001-002)

“Кажі: (О, Мухаммед) прикривам се към Господаря на хората, Владетеля на хората.”

(сура ан-Нас-1-2)

А доказателство за моленето на Аллах за помощ са словата Му:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ (الأنفال 009)

“Когато молехте вашия Господар за помощ и ви откликна.”

(сура Енфал- 9)

А доказателство за курбана са словата на Всевишния Аллах:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ

الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾ (الأنعام 162-163)

“Кажі моята молитва и моят курбан, и моят живот и мойта смърт са за Аллах, Господаря на световите.”

(сура ал-Ен`ам-162).

И от суннета следния хадис:

((لعن الله من ذبح لغير الله)).

“Аллах е проклетел който коли курбан за друг, а не за Аллах.”

А доказателство за изпълняване на обета е словото на Всевишния Аллах:

﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَتَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ (الإنسان 007)

(الإنسان 007)

“Те изпълняват обета и се страхуват от деня, на който злото се простира.” (сура ал-Инсан⁷).

Втората основа: Познаване на Ислямската религия с нейните доказателства.

Това означава отдаване на Аллах с единобожие, подчинение със служене и отдалечаване от многобожието и неговите извършители. Това познаване на Ислямската религия е на три степени: Ислям, Иман и Ихсан. Всяка степен си има основи.

Първата степен: Ислям.

Основите на Исляма са пет:

- свидетелстване,че Аллах е един-единствен, друг освен него няма и,че Мухаммед (С.А.В.) е Неговия пратеник
- отслужване на молитвите
- даването на зекят
- говеенето в Рамазан
- правенето на хадж към Аллаховият дом ал-Харам.

Доказателство за свидетелстването е словото на Всевишния Аллах:

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ

قَائِمًا بِالْقِسْطِ ^ج لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿

(آل عمران 018)

“Аллах свидетелства,че няма друг бог освен Него.И меляйкетата и учените свидетелстват същото-Той отстоява справедливостта. Няма друг бог освен Него, Всемогъщия, Премъдрия.”

(сура али Имран-18)

Това означава, че няма истински обожаван освен Аллах.”**Няма друг бог**”-отрича всичко което се обожава след Аллах,”**освен Аллах**”-признава ибадета само за Аллах-единствения, няма съдружник нито в ибадета, нито във владението Си.Това се разяснява със словото на Всевишния Аллах:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً

بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾﴾

(الزخرف 026-028)

“И когато Ибрахим рече на своя баща и на своя народ: Аз отхвърлям това, на което служите, а (служа) само на Онзи, Който ме е създал. Той ще ме напъти. И стори това слово да остане у неговите потомци, за да се върнат (към него).”

(сура аз-Зухруф-26-28).

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْٓا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا

وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ

بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فُقُولُوا۟

أَشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾﴾ (آل عمران 064)

“Кажи, О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас-да не служим на друг освен на Аллах, и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах! А ако се отвърнат, кажете: засвидетелствайте че сме мусюлмани!”
(сура али Имран-64).

А доказателство, че Мухаммед(С.А.В.) е пратеник на Аллах са словото на Всевишния:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا

عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

﴿(التوبة 128)

“Дойде ви вече пратеник от самите вас. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, състрадателен е към вярващите, милосърден.”

(сура ат-Теубе-128)

Да свидетелстваш, че Мухаммед е пратеник на Аллах означава да го следваш във всичко което е наредил, да вярваш в което е известил и да се отдалечиш от всичко което е забранил, за да обожаваш Аллах с каквото е отредил.

Доказателство за молитвата и зекята, и разяснение на единобожието е словото на Аллах:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ

وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥٠﴾

(البينة 005)

“И бе им повелено да служат единствено на Аллах предани Нему в религията, правоверни, и да отслужват молитвата и да раздават зекят (милостинята). Това е правдивата религия.” (сура ал-Бейина-5)

А доказателство за говеенето е словото на Всевишния Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

(البقرة 183)

“О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и на онези преди вас, за да се страхувате (в определени дни).” (сура ал-Бакара-183)

А доказателство за хаджа е словото на Аллах:

﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا
وَمَن كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾

(آل عمران 097)

“И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома-за онзи, който може да отиде, а който не уварва- Аллах е всебогат, не се нуждае от световите.” (сура али Имран-97).

Втората степен: Вярата (Имана)

Тя се състои от седемдесет и няколко части, най-високата е: няма друг бог освен Аллах. А най-ниската е: отстраняване на пречка от пътя, и срама е част от вярата.

Основите на Имана са шест:

- да уярваш в Аллах
- в меляйкетата
- в низпосланите книги
- в пратениците
- в съдния ден
- в съдбата, че хубавото и лошото са от Аллах.

Доказателство за тези шест основи е словото на Всевишния Аллах:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ

وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ (البقرة 177)

“Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в съдния ден, и в меляйкетата, и в книгите, и в пророците.”
(сура ал-Бакара-177).

А доказателство за съдбата са думите на Аллах:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ (القمر 49)

“Ние всяко нещо сътворихме с мяра (съдба).”
(сура ал-Камер-49).

Третата степен: Ихсан (благодетелност).

Ихсана се състои само от една основа. Тя е да служиш на Аллах като, че ли Го виждаш, а ако не Го виждаш, знай, че Той те вижда. Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴾

(النحل 128)

“Аллах е с богобоязливите и с благодетелните.”

(сура ал-Нахл-128).

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴾

﴿ وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّجْدِينَ ﴾

﴿ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

(الشعراء 220-217) ﴿

“ И се уповавай на Всемогъщия, Милосърдния, Който те вижда като се изправяш (за молитвата сам), и твоите движения сред покланящите се. Той наистина е Всечувания, Всезнаещия.”

(сура аш-Шура-217-220)

﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ ﴾

﴿ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ﴾

(يونس 061)

“С каквото и да се заемеш, и каквото да четеш от Корана, и каквата работа да вършите, над вас Ние сме свидетели, още щом навлезете в нея.”

(сура Юнус-61).

А доказателство от Суннета: е известния хадис на Джебраил, от Омер ибн ал-Хаттаб-Аллах да е доволен от него- казва:

((بينما نحن جلوس عند النبي صلى الله عليه وسلم إذ طلع علينا رجل شديد بياض الثياب شديد سواد الشعر، لا يرى عليه أثر السفر ولا يعرفه منا أحد، فجلس إلى النبي صلى الله عليه وسلم فأسند ركبتيه إلى ركبتيه، ووضع كفيه على فخذيه وقال: يا محمد أخبرني عن الإسلام، فقال: أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمد رسول الله، وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتصوم رمضان وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً، قال: صدقت. فعجبنا له يسأله ويصدق له. قال: أخبرني عن الإيمان، قال: أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وبالقدر خيره وشره، قال: أخبرني عن الإحسان. قال: أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك. قال: أخبرني عن الساعة، قال: ما المسؤول عنها بأعلم من السائل. قال: أخبرني عن أماراتها. قال: أن تلد الأمة رببتها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان. قال: فمضى. فلبثنا ملياً فقال: يا عمر أتدرون من السائل؟ قلنا: الله ورسوله أعلم. قال: هذا جبريل أتاكم يعلمكم أمر دينكم))

“Както си бяхме седнали около Пратеника на Аллах (С.А.В.) изведнъж дойде един човек с много бяли дрехи, с много черна коса, нямаше следи по него, че е пътник, и никой от нас не го познаваше. Седна до Пратеника (С.А.В.) и залепи коленете си до коленете му, сложи дланите си на бедрата му и рече: ”О, Мухаммед, извести ме какво е Ислям? А той му отвърна: Да свидетелстваш, че няма друг бог освен Аллах, и че Мухаммед е Неговия пратеник, да отслужваш молитвата си, да раздаваш зекята, да говееш Рамазана и да

извършиши поклонението хадж, ако имаш възможност.

Рече: Искрен си. Тогава се зачудихме, пита го, след това потвърждава отговора му.

Рече: Извести ме какво е Иман?

Рече му: Да вярваш в Аллах, в меляйкетата Му, в книгите Му, в пратениците Му, в Съдния ден, и в съдбата (в доброто и лошото).

Рече: Известиме какво е Ихсан?

Рече му: Да обожаваш Аллах като че ли го виждаш, и ако не го виждаш, да знаеш, че Той те вижда.

Рече: Извести ме за Часа!

Рече му: Питаният не знае повече от питащият.

Рече: Извести ме някои от неговите признаци!

Рече му: Да роди робинята своята господарка и да видиш босите, голите и бедни овчари да се надпреварват в големината на къщите си.

Рече: И си отиде. Така постояхме малко и рече: Ей, Омер, знаете ли кой беше питащият?

Рекохме: Само Аллах и Неговия пратеник знаят.

Рече: Това беше Джебраил дойде за да ви научи вашата религия.”

Третата основа: Познаване на пратеника Мухаммед(С.А.В.)

Той е Мухаммед син на Абдуллах, син на Абдул-Мутталиб, син на Хашим, а Хашим е от Курейш, а Курейш от арабите, а арабите са от потеклото на Исмаил, син на Ибрахим ал-Халил (С.А.В.). Живял е 63 години, 40 преди да стане пратеник на Аллах, и 23 като пророк и пратеник. Беше известен със (сура) “Учи”, а беше изпратен със (сура) ”Обвиващият се” в Мекка. Аллах го изпрати за да предпази хората от многобо-

жието, и да ги приканва към единобожие. Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ

فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ (المدثر 001-007)

“О,ти, който се обвиваш (в своите постели), стани и предупреждавай, и твоя Господар възвеличавай, и дрехите си почиствай, и скверността отбягвай, и даденото не наемквай, ще получиш повече, и в името на твоя Господар бъди търпелив.”

(сура ал-Муддесир-1-7).

Значението на “стани и предупреждавай”-да предупреждава от многобожието и да приканва към единобожие.”И твоя Господар възвеличавай”-възвеличавай Го с единобожие,”и дрехите си почиствай”-тоест изчисти делата си от многобожие.”И скверността отбягвай”-скверността и долите. А отбягвай-значи да ги изоставиш, и онези които ги обожават, и да си далече от тях.

Цели десет години приканваше само към единобожие и след десетте, беше издигнат към небесата, където му бе отредено петте молитви. Отслужваше ги в Мекка три години, изслед това му беше наредено да се изсели за Медина. А изселване означава: да се изселиш от държава в която се обожават идоли към някоя ислямска държава. Това изселване важи до Съдния ден. Доказателство за това е словото на Всевишния Аллах:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغَالِيَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكَ مَاؤُلَاهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ ﴾ (النساء 97-99)

“Наистина, когато меляйкетата приберат душите на угнетилите себе си, ще им рекат: в какво положение бяхте? Ще рекат: бяхме безсилни на земята. Ще рекат: не беше ли просторна земята на Аллах, та да се преселите из нея? На тези мястото им е в джехеннема и колко лоша участ е той, освен за слабите от мъжете, жените и децата, които са немощни и не намират път. Тези Аллах може да извини, Аллах е извиняващ, опрощаващ.”

(сура ан-Ниса-97-99).

﴿ يِعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّيَ فَاعْبُدُونِ ﴾

(العنكبوت 056) ﴿ ﴿٥٦﴾ ﴾

“О, мои вярващи раби, наистина моята земя е обширна, за това единствено на Мене служете.”

(сура ал-Анкебут-56).

Казва Бегави-Аллах да му се смили-:(Причината за спускането на това знамение е, че мусюлманите които бяха в Мекка не се преселиха, и Аллах се обърна към тях като ги нарече вярващи).

А доказателство за изселването от Суннета са думите на Мухаммед (С.А.В.):

((لا تتقطع الهجرة حتى تتقطع التوبة، و لا تتقطع التوبة حتى تطلع الشمس من مغربها))

“Изселването няма да престане, докато не престане покаянието (теубето), а покаянието няма да престане докато не изгрее слънцето от запад.”

Когато се установи в Медина му се наредиха останалите ислямски прописи, като зекята, говеенето, хаджа, езана, джихада (борба в името на Аллах), нареждане на доброто и забраняване на лошото и други. Живя в Медина 10 години и след това умира като оставя религията цялостна. Това е неговата религия: няма добро и той да не е напътил хората към него, няма лошо, и той да не ги е предупредил от него. Доброто, към което упътваше: служене единствено на Аллах и всичко което обича Аллах, и е доволен от него. А лошото, от което предупреждаваше е: многобожието и всичко, което не удобряваше и го изоставяше.

Аллах го изпрати към цялото човечество, и задължи всички да го следват-джиновете и хората. Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾

(الأعراف 158)

“Кажы: О, хора аз съм Пратеника на Аллах към всички вас.” (сура ал-Еараф-158).
 Чрез него Аллах предаде цялостно религията. Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ﴾ (المائدة 003)

“Днес изградих цялостно на вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас и съм доволен, че Исляма е вашата религия.” (сура ал-Маиде-3).

А доказателство за неговата смърт (С.А.В.) е словото на Аллах:

﴿ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ۝ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ

رَبِّكُمْ تَحْتَصُمُوْنَ ۝ ﴾ (الزمر 030-031)

“Наистина, ти ще умреш (о, Мухаммед) и те ще умрат. После в деня на съживяването пред вашия Господар ще се оспорвате.” (сура аз-Зумер-30-31).

И след като умрат хората, ще бъдат съживени. Доказателство за това е словото на Всевишния Аллах:

﴿ مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً ۝

اُخْرٰى ۝ ﴾ (طه 055)

“От нея ви сътворихме и в нея ви връщаме, и от там ще ви извадиме още веднъж”.

(сура Та-ха-55).

﴿ وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا

وُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۖ ﴾ (نوح 017-018)

“И ви създаде (от пръст) от земята да израснете. После ще ви върне в нея и отново ще ви извади (в Съдния ден).” (сура Нух-17-18).

И след съживяването ще бъдат съдени и наградени за делата им. Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ

أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۖ ﴾

(النجم 031)

“На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята за да въздаде на злосторниците за деянията им, и за да въздаде на благодетелните с най-прекрасното.”

(сура ан-Неджм-31).

Който отрече съживяването е неверник.

Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّ ثُمَّ

لَتُنَبَّؤَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۖ ﴾

(التغابن 007)

“Неверниците твърдят, че не ще бъдат съживени. Кажи: Не, кълна се в моя Господар, ще бъдете съживени, после ще бъдете известени за вашите дела. За Аллах това е лесно.”

(сура ат-Тегабун-7).

Аллах изпрати всички пратеници-благовестители и предупредители. Доказателство за това са думите на Аллах:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ

حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ (النساء 165)

“Пратеници-благовестители и предупредители, за да нямат хората довод срещу Аллах, след пратениците.”

(сура ан-Ниса-165).

Първият от тях е Нух (А.С.), а последният е Мухаммед (С.А.В.), той е края на пророчеството. Доказателство, че първият е Нух, е словото на Аллах:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ

بَعْدِهِ﴾ (النساء 163)

“Ние ти вдъхновихме (вахй), както вдъхновихме на Нух и на пратениците след него.”

(сура ан-Ниса-163).

На всеки народ Аллах му изпрати пратеник, от Нух до Мухаммед, нареждайки им да служат само на Аллах-единствения, и им забрани да служат на идоли. Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ

وَأَجْتَنِبُوا الصُّلُوعَ﴾ (النحل 36)

“И при всеки народ изпратихме пратеник: Служете на Аллах и се отстранете от идолите.”

(сура ан-Нахл-36).

Аллах повели на всички хора да не вярват в идолите, а да вярват само в Аллах.

Казва ибн Кайим-Аллах да му се смили:- (Идол, означава онова, когато човек прекрачи границата и започне да му служи, да го следва и да му се подчинява. Идолите са много, но водачите им са пет:

- -Иблис-Аллах го проклет.
- -Всеки на който му се служи и той е доволен.
- -Всеки, който приканва хората да му служат и да го обожават.
- -Всеки, който казва, че знае невидимото.
- -И който пресъжда не по каквото е низпослал Аллах в Корана.

Доказателство за това е словото на Аллах:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى

لَا أَنْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ (البقرة 256)

“Няма принуждение в религията. Отличи се вече истината от заблудата. Който отхвърли идолите, а повярва в Аллах, той се е хванал за най-здравата връзка, която не се къса. Аллах е всечуващ, всезнаещ.” (сура ал-Бакара-256).

И това е значението на: “Няма друг бог освен Аллах”.

И Мухаммед (С.А.В.) казва в следния хадис:

((رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ))

“ Главата на повелята е Исляма, а неговия стълб е молитвата, а върхната му точка е Джихада-борбата в името на Аллах.)

Всевишния Аллах е всезнаещ !